

CUPRINS

PARTEA ÎNTÂI:

SĂ ÎNȚELEGEM SUNETUL

Marele cântec al unui univers viu	11
Muzica plantelor - O sinergie simfonică	21
Sunetele și geometria.....	37
Muzica sferelor.....	45
Undele sonore și spiritul.....	57
Vindecarea și sunetul	71
Camerele sonore sacre.....	85

PARTEA A DOUA:

EXPERIENȚE PROFUNDE BAZATE PE INCANTARE, INTONARE, MUZICĂ ȘI FRECVENȚE VINDECĂTOARE

Muzica sacră în concert - <i>Dr. J.J. și Desiree Hurtak</i>	105
Sunetul și masa lui misterioasă - <i>Ulrike Granögger</i>	109
Nisipul sacru - <i>Diane Wilcoxson</i>	113
Conectarea cu Muza pentru muzica vindecătoare - <i>Steven Halpern</i>	117
Limbajul alchimic al locului - <i>Dr. Joanne Halverson</i>	125
Pietrele sunătoare ale Africii de Sud - <i>John Paul (Inimă de Vultur) Fischbach</i>	127
Cântând cu îngerii - <i>Donna Kuebler</i>	135
Dacă Dumnezeu ar fi un pian - <i>Beth Green</i>	141
Darul lui Rachel - <i>Allison Kenny</i>	149
Iubește-te suficient, încât să faci asta - <i>Jean Fitzgerald Canale</i>	153
Sunetele angelice vindecătoare - <i>Saryon Michael White</i>	159
Camera de vindecare - <i>Pamela Nance</i>	163

*SUNETUL- Experiențe profunde ce cuprind incantarea,
intonarea, muzica și frecvențele vindecătoare*

Meditația Solstițiului de iarnă - <i>Doncy Falvey</i>	169
Cântând pe curenții de sunet - <i>Diane Wilcoxson și Megan Wagner</i>	175
Nebuloasa Racului și Plasa lui Indira - <i>Deborah Ann Bustin</i>	181
Călătoria astrală vibroacustică - <i>Debra Laforest</i>	185
O baie de sunet cabalină - <i>Michelle McClennen</i>	189
Regresie într-o viață anterioară prin sunet - <i>Elijah Negasi</i>	193
Prietenul meu, spiritul copacului - <i>Jeffrey E. Washer</i>	195
O experiență muzicală pentru pacienții cu demență - <i>Ron Thomas</i>	199
Descărcarea de sunet de la Marea Piramidă - <i>Devara ThunderBeat</i>	203
Inițierea de la Esalen - <i>Michelle Anne Hobart</i>	207
Ritmul și cheia - <i>Tamara Knox</i>	211
Munca noastră cu muzica plantelor - <i>Darren Curtis și Bradley Pitt</i>	215
Sunetul în Marea Piramidă - <i>Drs. J. J. și Desiree Hurtak</i>	221

PARTEA A TREIA:

APROFUNDEAZĂ EXPERIENȚA TA CU SUNETUL

Calitățile meditative ale sunetului	229
Utilizarea Numelor și a Expresiilor Sacre	239
Cântecul sacru al sufletului	255

NOTE	259
------------	-----

NOTE DE FINAL	262
---------------------	-----

FACEȚI CUNOȘTINȚĂ CU POVESTITORII

NOȘTRI DE POVEȘTI SACRE	263
-------------------------------	-----

FACEȚI CUNOȘTINȚĂ CU AUTORII NOȘTRI	269
---	-----

MARELE CÂNTEC AL UNUI UNIVERS VIU

Ca ființe umane, noi reacționăm întru totul la sunet, fie că e vorba despre poezia noastră preferată, despre cântecul nostru preferat sau chiar despre vocea cuiva iubit. Da, suntem vizuali, dar răspundem de asemenea la sunet, mai ales, la muzică, despre care cercetările au arătat că a existat pe parcursul culturilor umane, așa cum s-a putut constata, odată cu descoperirea fluierele foarte timpurii din perioada Neanderthal, cele mai vechi fiind găsite în Slovenia. Aceste fluieri erau făcute din oase de păsări și datează de aproximativ 60.000 ani. În prima parte a vieții noastre, noi învățăm să imităm sunete, iar pe măsură ce înaintăm în vârstă, putem folosi muzica pentru a ne retrezi mintea.

Creierul nostru este conceput să reacționeze la sunete, de asemenea, să ne ajute să generăm tonalități muzicale prin vocile noastre. Și totuși, sunetul înseamnă mult mai mult decât putem noi produce cu vocea sau decât putem auzi cu urechile. Sunetul se regăsește în toate și în tot ceea ce este viu, precum și în unele lucruri care nu sunt vii. Corpul nostru reprezintă o colecție de frecvențe vibratorii rezonante. Fiecare organ produce o gamă de sunete care rezonază împreună, creând un cor

biologic în interiorul nostru. Pe scurt, fiecare parte a corpului nostru modulează sunetele intenționat, ca un set de microcompozitori care creează muzică. Noi suntem în mod clar „cutii de rezonanță”, iar corpul nostru este într-adevăr un „Corp Electric”, ce face să răsunе muzica în interiorul lui până la nivelul ADN-ului.

Fiindcă înțelegeau această putere, adepții lui Pitagora foloseau muzica pentru a vindeca trupul și pentru a eleva sufletul, deoarece ei înțelegeau modul în care noi suntem conectați cu „Muzica universală a Sferelor”. Chiar și în ziua de azi, în lumea noastră modernă, puterea sunetului în vindecarea corpului continuă să fie folosită în diferite modalități acustice.

Ce anume este sunetul, mai exact? Sunetul poate fi măsurat sub forma unor diferite frecvențe exprimate în Hertz (Hz), care definește numărul de vibrații sonore într-o secundă, ceea ce ar însemna că dacă ai o coardă care sună la 440 Hz, acest lucru presupune că ea se mișcă de 440 ori pe secundă. Tot Pitagora a descoperit că înălțimea maximă a unui sunet poate fi corelată cu lungimea corzii care generează sunetul, respectiv, cu cât este mai scurtă coarda, cu atât este mai înaltă nota.

Este bine să știm de la bun început că noi putem auzi sunetele din jurul nostru pe o lungime de bandă foarte scurtă, aproximativ între 20 Hz și 20.000 Hz (20 kHz), în timp ce elefanții fac parte dintre puținele specii care pot auzi sunete mai joase decât noi, până la 16 Hz, ceea ce se încadrează în gama de „infrasunete”, mult sub nivelul audibil uman. Câinii și pisicile merg până la 45.000 Hz, respectiv 64.000 Hz. Marsuinul (n.tr: animal acvatic, similar delfinului) atinge o gamă și mai înaltă, de până la 150.000

Hz și chiar mai mult. De asemenea, liliicii aud o gamă mai înaltă a spectrului sonor, ce variază între 9.000 Hz și 200.000 Hz. Șoarecii intră și ei în categoria celor care aud sunete înalte, ei făcând adesea sunete pe care noi nu le putem auzi.

Muzica este alcătuită din sunete pe care noi le putem auzi, însă nu toate sunetele pe care le auzim formează neapărat muzică! Cu toate acestea, indiferent dacă îl putem auzi sau nu, sunetul reprezintă, în principiu, un ton sau o frecvență. Ori de câte ori un om sau un animal emite un sunet, el face ca moleculele de aer din jur să vibreze, inițiind „vibrații de unde sonore”, ca o undă de presiune care se mișcă prin aer. Ea se naște dintr-o gamă specifică de frecvență, iar aceasta poate fi percepută de urechea umană doar dacă este suficient de „tare”, ceea ce înseamnă circa 10dB. O conversație normală se desfășoară cam la 50 dB, iar o sirenă ajunge cam la 120 dB.

Plantele și planetele pot de asemenea să genereze sunete prin vibrații „cu rezonanță electrică”, sunete care se pot transforma cu ușurință în semnale sonore audibile de care să ne putem bucura, ca de o muzică. În munca noastră personală, de peste patruzeci și cinci de ani, am acoperit gama de sunete de la cântăreții indigeni din Brazilia până la artista de jazz americană Alice Coltrane, care și-au folosit capacitățile de compoziție și de orchestrație împreună cu vocea umană, pentru a intona *Expresia Sacră*, străveche, ce a inspirat milioane de oameni. Am folosit de asemenea echipamente de testare a sunetului, împreună cu experți muzicali, precum Alan Horvath, care a lucrat la filmul *Halloween* și care a compus

unele dintre efectele sonore specifice din seria de filme *Star Trek*. Folosind echipamente de înregistrare a sunetului pe computer împreună cu Horvath, am înregistrat rezonanța din Piramidele din Mexic și din principalele piramide și temple din Egipt. Adică am generat sunet roz (ambiental) și sunet alb (de bandă largă) pentru a înregistra „arheo-acustica” structurilor interne și externe ale acestor situri sacre străvechi, precum și a vocilor care răsună în interiorul lor.

„Arheo-acustica” reprezintă cercetarea privind arhitectura culturilor antice, mai ales a templelor și a monumentelor funerare, de asemenea, a exteriorului acestor complexuri, pentru că de multe ori templele erau create în așa fel, încât să rezoneze în întreaga structură de piatră (de exemplu, la Chichen Itza și la Tikal). Am testat rezonanța armonică a unor astfel de temple. În testele făcute de noi, rareori se înregistra doar un singur sunet pe dispozitivele noastre. În schimb, se înregistrau sunete singulare și armonii de sunete, care erau de asemenea armonice¹ sau frecvențe care se contopeau sau rezonau la unison.

Ce anume determină armonicile unui sunet? De exemplu, dacă vibrăm coarda unui violoncel sau a oricărui instrument cu corzi și dacă o atingem exact la jumătatea distanței între căluș și prăguș, atunci se produce un anumit ton, care este cu o octavă mai înalt decât tonul fundamental al corzii. Acesta se numește a doua armonică, ce are o rație a frecvenței de 2:1. Cu alte cuvinte, are de două ori frecvența sunetului original².

Acum, dacă atingem coarda într-un alt punct, la $\frac{1}{3}$ din lungimea corzii, se creează un alt sunet armonic, iar

coarda vibrează în trei secțiuni. Dacă vrei să generezi a patra armonică, ar trebui să atingi coarda la nod, care este localizat la $\frac{1}{4}$ din lungimea totală a corzii. Cea de-a treia și a doua armonică au o rație de 3:2, ceea ce ne oferă intervalul unei cincimi perfecte. Cea de-a patra și a treia armonică au o rație de 4:3, care ne oferă relația unei pătrimi perfecte. Și octavele pot fi împărțite, de exemplu, în cincimi și, prin inversiune, în pătrimi. Dacă folosim termenul „tonalitate înaltă³”, atunci, de cele mai multe ori, vorbești despre sunetul fundamental, iar apoi dacă spui „prima tonalitate înaltă”, aceasta se referă la octava superioară celei fundamentale.

Deși tiparele armonice au fost înțelese și de Pitagora, pentru că el descoperise baza matematică a armoniei, mai târziu, matematicianul Hermann Helmholtz a dus procesul un pas mai departe, pentru a determina armonicile consonante, care sunt plăcute auzului, și intervalele disonante, care nu sunt plăcute auzului. Intervalele disonante tind să genereze tensiune sau instabilitate. De exemplu, dacă arunci o piatră de 5 kilograme într-un iaz, iar apoi arunci o piatră de 10 kilograme după ea – vei putea vedea undele valurilor cum se armonizează, ca și cum ai cânta două note, la distanță de o octavă. Însă dacă ai arunca o piatră de 5 kilograme și apoi ar urma una de 8 kilograme, undele valurilor ar intra în conflict. Aceasta este noțiunea despre care vorbește Helmholtz, atunci când amintește despre consonanță și disonanță, care este mai departe corelată cu secvența Fibonacci.

Fiecare sunet fundamental, care este cel mai jos dintr-o serie armonică sau sunetul rădăcină, produce armonice și, în funcție de instrumentul care este folosit, aceste ar-

monice se produc la frecvențe diferite (Hz) și la intensități diferite (dB). Și totuși, dacă o chitară și un pian cântă amândouă aceeași notă, cea fundamentală, cum le putem deosebi? S-ar putea spune că se pot deosebi după calitatea sunetului. Din punct de vedere tehnic, depinde de instrumentul la care cânti - aceeași armonică a unei corzi poate fi recunoscută după calitatea ei sau după timbru, care se datorează masei relative a fiecărui instrument (sau arcuș) care produce sunetul. Prin urmare, un alt element, cheie, în ce privește unicitatea fiecărui sunet, care ajută la transmiterea timbrului, este tiparul unic de rezonanțe dintre armonicile sale.

Toate acestea au o paralelă în înțelegerea științifică a luminii, respectiv undele sunt „coerente” unele cu altele dacă au exact aceeași gamă de lungimi de undă și aceleași diferențe de fază la lungimile lor de undă. Undele în consonanță tind să se amplifice reciproc. Per total, există în mod clar o relație între sunet și lumină. Culoarea lucrează, de asemenea, cu frecvențele atât ale sunetului, cât și ale luminii, însă vom aduce în discuție această temă mai târziu, pe parcursul cărții. Vom vorbi, de asemenea, în această carte și despre alte frecvențe, precum Rezonanța Schumann, sau despre anumite forme de antrenare a undelor cerebrale, care pot fi măsurate cu ajutorul unor dispozitive electronice speciale.

Și totuși, de ce este important să învățăm mai multe despre muzică și despre sunet? De ce să nu ne bucurăm doar de muzica ușor accesibilă în ziua de azi, pe internet, care este foarte populară sau, în cazul unora, de ce să nu revină la melodiile clasice ale unei perioade din trecut? Ei bine, cercetătorii din toată lumea descoperă că noi sun-